

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref
Spørsmål nr. 1101

Vår ref
201100438-/KVO

Dato
28.03.2011

Spørsmål nr. 1101 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Svein Flåtten – Bruk av veinettet og driftsavstand ved kjøp av tilleggsjord

Jeg viser til henvendelse datert 22. mars 2011 fra Stortingets president.

Representanten Flåtten har stilt meg følgende spørsmål til skriftlig besvarelse:
"Lønnsom jordbruksproduksjon betinger ofte tilleggsjord som en ikke kan få i umiddelbar tilknytning til eksisterende gårdsbruk. Stv. Aftenblad melder 21/3 at Statens Vegvesen nekter en bonde å kjøpe tilleggsjord 4 km. fra eget bruk fordi det blir uakseptabel bruk av veinettet. Avslaget begrunnes med at "meningen med tilleggsjord er rasjonell drift nær bruket". Deler statsråden denne definisjonen av rasjonell drift ift. tilleggsjord og hvis ikke hva vil bli gjort for å samordne forvaltningens håndtering av slike saker?"

Saken som representanten refererer til gjelder etter det jeg har fått opplyst søknad om dispensasjon fra plan- og bygningsloven for fradeling av tunet og en boligtomt i forbindelse med salg av resten av eiendommen som tilleggsjord. Som berørt myndighet har Statens vegvesen påklaget kommunens vedtak om å gi dispensasjon for den delen av vedtaket som gjelder tilleggsjorda. Statens vegvesen begrunner sitt standpunkt med at det med hensyn til trafikksikkerheten er svært lite ønskelig at restarealene selges som tilleggsjord til en eiendom som medfører en transportavstand (en veg) på ca. 4 km langs offentlig vei.

Jeg vil først understreke at saken foreløpig er behandlet etter lovverk som hører under Miljøverndepartementet. Først ved en etterfølgende søknad om konsesjon, vil saken bli behandlet etter regelverk som hører under Landbruks- og matdepartementet. Jeg vil derfor ikke uttale meg om selve behandlingen av saken.

På generelt grunnlag vil jeg imidlertid gi uttrykk for at det er et nasjonalt mål å skape et robust landbruk med stabile arbeidsplasser og god lønnsomhet. Dette innebærer bl.a. at en må tilstrebe en bruksstruktur som gir grunnlag for å redusere kostnadene og tilpasse driften til endringer i rammebetingelsene for norsk landbruk. Størrelsen og den fysiske utformingen av eiendommen er viktige faktorer for å få det til.

Ved landbruksmyndighetenes konsesjonsbehandling av erverv av tilleggsjord skal det derfor legges vekt på om ervervet gir en "*driftsmessig god løsning*". Driftsmessige gode løsninger forutsetter rasjonelle driftsenheter. Hva som er rasjonelle driftsenheter vil endre seg i takt med utviklingen i landbruket. Det vil også være avhengig av hvilket driftsopplegg som er aktuelt og påregnelig i de enkelte områder av landet. Driftsopplegget har også betydning for transportbehovet og hvilke trafikkmessige ulemper som vil oppstå. Husdyrhold vil for eksempel normalt føre til langt større transportbehov enn planteproduksjon. Lengden på driftsavstanden ved planteproduksjon vil derfor som regel ha mindre betydning enn ved husdyrhold. Selv om det både ut fra driftsøkonomi og trafikale forhold er ønskelig at tilleggsjorda ligger nær bruket, er det ikke fastsatt noen øvre grense for hvor lang avstanden kan være til tilleggsjorda. Dette må vurderes konkret fra sak til sak.

Når det gjelder samordning av forvaltningens håndtering av slike saker, vil jeg bemerke at vegmyndighetene og landbruksmyndighetene er satt til å ivareta ulike samfunnsmessige hensyn i en sak etter plan- og bygningsloven. Det betyr imidlertid ikke at ikke landbruksmyndighetene og vegmyndigheten samarbeider. Slikt samarbeid har bl.a. resultert i at det for eksempel i en konsesjonssak som gjelder tilleggsjord, som ett av flere momenter, blir lagt vekt på å unngå driftsenheter som gir dårlige trafikkmessige løsninger.

Med hilsen

Lars Peder Brekk